

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a rōbis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id euidem probamus libenter (Az általalok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyesljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. márczius 6-án.

Előfizetési árak:
Egész évre 12 kor., félévre 6 kor., negyedévre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felélős szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-ter 1.**
Egyes számok kaphatók: a dohánytársaságban.

Gróf Zichy Jenő beszámolója.

(K) A nép szegény, a nép görnyed a terhek alatt, sőt már roskadozni kezd, ezért nem bírja tovább a vér- és pénzáldozatot. Ez a szomorú igazság, ez az egyszerűségben is sokat mondó jellege vezette ki Zichy Jenő gróf orsz. képviselőt a liberálisok táborából, a hol ezt a kijelentést igazságnak el nem ismerik s tovább szípolozzák, tovább nyúzzák azt a népet, melynek áldozatkészségét csak erős alkotmányos erületével lehet megmagyarázni.

Ez a körülmény kölcsönöz ma súlyt, hatalmat s az eddignél nagyobb tekintélyt annak a névnek, mely évszázados tradíciójával, a közjó érdekében kifejtett tevékenységével a történelmi lapján helyet biztosított magának. Politikai meggyőződésének őszinte, bátor nyilvánítása képezi az általános rokonszen alapját s a kiterjedt politikai demoralizációban ez a szokatlan s a kormánytáborában soha fel nem talált nyíltszívű igazmondás legszebb ékessége annak a grófi koronának, mely ez alkalommal ismét a nemzet, a nép javáért küzdő nemes férfi egyszerű sarujában jelent meg a tulajdonképeni nép között.

Véleményem szerint nem rideg számítás követelménye a vasárnap alkalmányos felpezsdülés, hanem érzelmi alapokra fektetett, mégis igaz lelkesedés, mely oly gyakran megnyilatkozik a mi népünkél a politikai hullámverések higgadt mérlegelése nélkül. Ezt látom igazolva a választásoknál, a midőn a polgárság alkotmányos munkájának közepette politikai végcélként nem a nemzeti jólét biztosítását tűzi ki, hanem egyéni befolyásolónak engedve anyagi érdekeket szolgál a közjó rovására, a gyakran hangoztatott helyi politika örve alatt.

Még e helyütt meg kell emlíkeznünk arról az alapos és nem ok nélküli megleckézetésről, melyben Havranek József polgármester Barabás Béla orsz. képviselő részesséte. Szinte rastlekedve hallgatók ezt a nyilvános megvesztoztetést s bármennyire rosszul esett, együtt kellett érezni a szónokkál, mert nagyon is rászolgált a város polgármestere. Ha egyebet nem is említnék, nagyot vétett a magyarnak mindenkor híres hazigazdai vendégszeretete ellen. A város első polgára, a polgárok feje meghajolt egyes emberek, talán egy klikk parancsszava előtt, állásának tekintélyét, dicsőségtől méltóságát a pártpolitika sártengerébe vetette s polgármesteri minőségében nem tudta magáról lerázni az egyéni összeköttetések békóit, hogy a helyzet magaslatára emelkedvén a város képviselőjének beszámolója alkalmával a város összes polgárainak nevében foglalja el azt a polcot, melyet hivatali állása kényszerítő kötelességgellett biztosít számára. Érdeklődéssel tekintünk a legközelebbi városi közgyűlés elé, a hol a polgármesterek e szereplése feltétlenül szönyegre kerül.

Ezek előrebocsajtása után a képviselői beszámoló lefolyásáról a következőkben adunk számot.

Zichy Jenő gróf orsz. képviselő már szombaton városunkba érkezett s résztvett a gazdabalon. A függetlenségi párt és néppárt képviselőinek fogadtatásáról a helybeli függetlenségi kör, illetve dr. Saára Gyula pártelnök gondoskodott. Barabás Béla és Rátkay László függetlenségi, továbbá Kaás Ivor báró néppárti képviselők a vasárnap délelőtt vonattal érkeztek Budapestről s a vendégeket egy-12 tagú küldöttség fogadta dr. Saára Gyula pártelnökkel, a ki meleg szavakkal üdvözölte az érkezőket. A pályaudvarról a kép-

viselők, a kikhez Szilva István is csatlakozott, Zichy Jenő gróf lakására hajlattak.

Csendesen permetező esőben tödult ezalatt a nép a városháza udvarára. Bár a nem mindennapi eseményt jelző zászló csak 11 óra előtt néhány perccel került a városihoz ormára, az udvar s a körfolyosó teljesen megtelt. Pont 11 órakor érkezett meg Zichy Jenő gróf s bár üdvözlő beszéd nem jelezte a fogadtatás szíveségét, mindennél többet mondott az a percekig tartó előadás, mely a polgárság lelkesedéséből merítette erejét. A régi pártbűvek, a kik oly örömmel sütkéreztek a gróf árnyékában, most bukálva lesték a nép szeretetének megnyilatkozását.

Az előadások csillapultával Zichy Jenő gróf elfoglalta helyét s kalaplevegő üdvözölte választópolgárait, a kik előtt a következő beszédben számolt be képviselői ténykedéséről:

Tisztelt választó polgártársak!
Szívből örömelek, hogy újból alkalmam van önökkel találkozhatni, újból megleveníteni a kedves frigyét és, úgy — reményem — egyetértést és összhangot hozni, a mely annyira szükséges a választás és a választott között! (Zajos kiáltások: Isien hozta!) Örömmel jöttem, mert szívem sugallata mindig önökhöz vágyódott vissza és a mi a legfőbb, nyugodt lelkiismerettel jövök ma önökhöz, mert úgy érzem, pedig ez a belső bíránk sohasem esú — hogy az országos képviselői kötelességemet mindig úgy teljesítetem, hogy azt önkön tisztelet választott! Érdékelve mindig őszhangban tudtam hozni, és mindig úgy gyakoroltam, hogy az azon elveknél, miket programként megválasztattam előtt hangoztattam, mindég leghatározottabban megfelelt! (Zajos helyeslés.)

Es mégis van egy lényeges pillanat működésében, mely pillanat továbbra, a jelenre is egy lényeges változást jelent, (Halljuk! Halljuk!) nem az én politikai elveimben, de igen is: pártállásomban!

Midőn két évvel ezelőtt az önök bizalmát kikértem, mint a szabadelvű párt tagja jöttem önökhöz — mint a volt nemzeti párt egyik szörény tagja a szabadelvű párttal fuzionál! nemzeti párttal együtt léptem én is be!

Üdvözöltük valamennyien az új és Széll miniszter elnöksége alatt jobnak ígérkező korszakot. Úgy váltuk, nemzeti aspirációink megvalósulása előestéjén vagyunk. Biztunk valamennyien benne, erős magyarságában és az ő nem egyszer hangoztatott fényes programserű beszédeiben, midőn éppen ő hazánk szomorú közgazdasági viszonyaira utalt. En is ezen szomorító állapotokról, melyek az ország elszegényedését bizonyítják, szótlanom programbeszédemben és azon szavakkal jeleztem gazdasági állapotainkat, hogy: az anyagi jólét nem politika: az kenyérkérdés! (Helyeslés.) életkérdés! (Ugy van!) Mi pedig nem azért éltünk át egy ezredévet, hogy most ily nyomoruságosan pusztuljunk el! (Igaz! Ugy van!) Az országgyűlés eleinte simán ment és a trónbeszédében elénk tart munkaprogramban sem volt, a mi az elveinkkel ellentétbe jött volna. Reménykedtünk és biztunk! Ámde teljesen váratlanul olyan törvényjavaslatokkal léptek elénk, melyek mint például az uttevel kérdése magyar szuverenitásunkat, másrésről pedig anyagi létünket gyökeresen támadták meg! (Zajos helyeslés.) A volt nemzeti-párti tagjai megtették ellen-veitéseiket — nem tartozik reám azon tisztelt barátim álláspontját védelmezni, ez az ő dolguk és nem az enyém — én csak azt érzem, csak

azt tudtam, hogy ezen tulságos nagy terveket meg nem szavazhatom. (Zajos kitörő előjenzések.) Mert önökhöz intézett politikai hitvallásom végén abban összegeztem előadásomat: hogy a legtovább menő takarekosság az állami háztartásban és a családban! Egyértés és tömörülés a nagy kérdések megoldásában Ausztriával szemben — ez legyen a jövő országgyűlés jelszava! (Zajos helyeslés.) Hát ezen fogadalmmal, melyet választóimmal szemben ünnepélyesen tettem, meg-szavazhattam volna-e én ezen most a ház asztalán fekvő katonai törvényjavaslatokat? (Nem! Soha! Le velük!) — mellyel a most is már 1 millió és 36 ezer emberre megállapított hadi költségvetést még további 262 ezerrel akarják emelni a mi vagy negyven millió költséggel jár, ide nem számítva azon körülbelül 80 milliónyi kiadást, a mely legujobban majd még a delegációktól fognak a hadi felszereléshez, ágyuk, tarackok és lsten tudja mi mindenfelére követelni és a mely óriási terheket a már is túlterhelt adófiztők nem bírák! (Hosszantartó zajos helyeslés.)

Jól tudom, hogy Széll miniszterelnök sem szívesen nyújtotta be a házhoz e törvényjavaslatokat, de azt is tudom, hogy meggyőződésem tiltja ezen terhek megszavazását. (Viharos előjenzés.) Ez az oka tisztelt választó polgárok, a miért én szavazatomat alaposan megindokolva a szabadelvű párt ellen szavazva a pártból kiléptem. (Percekig tartó tüntető előjenzés.)

Szélnek és az egész magyar kormányknak az ilyen kényszerhelyzete mondhatta vélem: akkor tartott beszédemben: ha vannak is, a kik reménykednek nemzeti aspirációink megvalósulásában, én sajnos! — már nem bízhatom és nem reménykedhetem, mert mindenkor, a midőn a kormányok egy ilyen, az ország jogait, vagy törzs vagyonát mélyen sértő törvényjavaslatokat a ház elé hoznak mindig csak „kényszer-helyzetekről“ beszélnek — de hogy milyen kényszerhelyzetbe jön az a szegény adófizető, a kinek utolsó bútór darabját is elviszik, avval nem gondol senki! (Zajos helyeslés.) Csak a katonák, a bécsi hadügyi miniszterium követelése teljesüljön! Es ez így megyen mindig és folyvást! (Zajos helyeslés. Eljen gróf Zichy Jenő! Abcug Fejérvári!)

Engem ma a kormány-párti lapok következtetlenségével vádolnak, mert ime már harmadszor fordítok hátat a kormány-pártnak! Engedjék meg, hogy türelmüket egy pillanatra még igénybe vegyem, hogy ezt az állítást is helyreigazítsam. 1897-ben jött létre Ausztriával az ugynevezett kiegyezés! A Reichsraths-Schein és Salinen scheinek tartozásából akartak még vagy 30-40 milliót a nyakunkra sózni. Késő esti ülésben dönt el az úgy, nincs mindig névszerinti szavazással, az ellene beadott szavazatommal egyedül maradtam! (Zajos előjenzés.) Tehát a Deak-pártból kiléptem a Tisza-Ghiczy pártba. Ott voltak még a szép bihari pontok! Szegre kerültek biz azok is szépen! — és jöttek 15 évvel ezelőtt a hirhedi 14 és 25 §-kat tartalmazó katonai törvényjavaslatok. Ekkor ezek ellen szólván és szavazván, ki kellett lépnem a pártból. Így kerültem a nemzeti pártiakhoz és a fuzió által a szabadelvű pártba, melyből való kilépésemet már beszédem elején ecseteltem! (Hosszas előjenzés.)

Már most azt kérdezem: mindhárom eset nem-e egy és körülbelül ugyanazon indokból és ugyanazon elvek megvédéséből történt-e? (Igaz! Ugy van! Helyes!) Azt hiszem én következetes és mindig hű maradtam választóimnak adott szavamhoz! (Hosszas előjenzés.)

Mai lapunk 4 oldal.

Ezért mondhattam multkor beszédemben az újabb követelésekre, nézve jogosan: hogy ez mindenben és mindenkor a régi nótá! Pedig ezt ez a szegény ország tovább ki nem bírja és idővel majd még maga a dinasztia szűl meg!

Eljön még az idő, mikor az osztrák-monarchia bomlásával szemben a hű magyarokhoz fog kelleni appellálni, ez pedig akkor már — ha így folytatják — egy koldus ország lesz! — gerinc és ellentállási képesség nélkül. En pedig azt akarom, hogy a nemzet legyen előbb vagyoniilag is gazdag, önálló, erős és így független! (Szűnni nem akaró viharos éljenzés.) — mely akkor, mikor reája appellálnak, képes is legyen megvédeni a hazát és trónt! (Zajos éljenzés.)

En mai beszámolómban a további kérdések és tervezett újabb szomorú — hazánkra káros — törvényjavaslatok tárgyalásába bocsátkozni nem kívánok. Hű voltam eddig is önöknek adott ígéretemhez, hű fogok — alig szükséges ezt felemlítenem — ezental is maradni! (Hosszas éljenzés.) Hogy az országos teendők mellett e város és választóim érdekeit szívesen fogom hordani, ezt úgy is tudják, hiszen önökhöz tartozom, önökhöz osztozkodom a terhek viselésében. Bár úgy virradna már egyszer hazánkra, hogy azt mondhatnánk mi is egyszer: most ünnepe van hazánknak! Köszönöm tisztelt választópolgártársak az önök szíves türelmét, köszönöm kedves képviselőtársaim szíves megjelenését, melylyel e napon városunkat és engem megtisztelték! Isten Önökkel! Eljen a haza! Eljen a magyar király! (Hosszas tartó viharos éljenzés és taps.)

Frenetikus tapsvihár s éljenzés követte Zichy Jenő gróf beszámolóját. *Barabás* neve hangzik fel ezután a nép soráiból s a beszámoló beszéd után *Barabás* Béla orsz. képviselő, a függetlenségi és 48-as párt alelnöke jelzi, hogy szólni kíván. Hatalmas hangyaga, bámulatosan szép organuma, a szónak ügyes kezelése már az első pillanatban megnyerte a hallgatóságot. Nem ok nélkül győzte meg a nagy Tiszát, mert jeles szónoki képessége a szívekig viszi szíve szavát. Tombolt a nép lelkesedésében. Gáncs és gyilok volt a szava, melynek sulya alatt *Hauranek* József polgármester egyénisége szétmorzsolódott a jelen voltak előtt. Bő kivonatban beszéde a következő:

Idegen ember áll önök előtt. (Közbekiáltás: Nem idegen, mert magyar!) Azt hittem, hogy alkotmányos érülettel bíró tapintatos előjárósággal fogunk találkozni, amikor e városba jöttünk. A mikor pártok állnak egymással szemközt, akkor harcolhatunk egymás ellen, állhatunk egymással szemközt, de a mikor a városnak alkotmányosan megválasztott képviselője jelenik meg a városban, az alkotmányos ünnepe a városnak, amely kötelességet ró azokra, akikre a város vezetése bízva van. Székesfehérvár város megválasztott képviselője van itt; én külön kormánypárti várost képviselek, mint Székesfehérvár, de valahányszor választókerületemben hivatalos minőségben megjelenek, a város polgármestere mindig ott van és mint első a polgárok között, alkotmányos és politikai kötelességének tudatában ott van mellettem. — *Székesfehérvár város polgármesterének sem alkotmányos, sem politikai érveke nincsen, amikor most távol marad gróf Zichy Jenő fogadtatásától. (Igaz! Ugy van! Eljen.) Hol van a város polgármestere ilyenkor? (Egy hang: a hatósági trafikban!) A polgármester nem pártember és ha annak bizonyul, úgy nem szolgál rá arra a tiszteletre, amely őt, mint a város első polgárát jogosan megilletné.* Ezeknek előrebocsátása után indokolom, hogy miért jöttünk mi ide a mai ünnepségre. Eljöttünk, hogy elkísérjünk egy tetőtől-talpig becsülettel, igaz politikust, aki ismerve a nép bajait, ellentáll mindennek, ami a nép jólétét lefokozza. A katonai javaslatokkal állottak most elő. Vér- és pénzáldozat kell ismét a németnek. A kisebbség utját akarja állani annak, hogy újra megterheljék a nemzetet, amely már amúgy sem bírja a terheket. Van joga a többségnek új terheket róni a nemzet vállaira, ha az ország érdekében szükséges. Megyék, városok, vajjon kívánják-e azt, hogy emeljék a terheket? Egy sem. De majdnem mind tiltakozik az újabb merénylet ellen és felir a képviselőházhoz, hogy eddig és nem tovább. Ki képviseli

hát a nemzeti akaratot? A többség, mely felülről kapja a parancsot? Vért kell izzadni a magyarnak! Szegény nép koldussá kell tenni ezt az országot, hogy könnyebben be lehessen olvasztani Ausztriába. Epen ezért minden elismerés megilleti Zichy Jenőt, a ki megmondotta, hogy nem bírjuk tovább. Meghúzódtatott volna a miniszteri bárszöszék mögött, nem tette, az első a nép érdeke! Es mert Zichy Jenő ezt tette, ezt mondotta, velünk egy sorban küzd a nép javára a nép üdvére.

Eljöttünk ide, hogy pártunk nevében meghajtsuk lobogónkat gróf Zichy Jenő előtt (lelkes éljenzés). Lelkemnek meggyőződésével mondom, hogy ne álljon meg a megindult uton. *Az ellenzék láborában minden harcokra szükség van: lépjen azok közé, a kik a nemzet igazáért küzdenek.* Az önök bizalma kísérője a küzdelemben. Az a nép, a mely megtudja érteni az ő törekvéseit, lelkesítse őt arra, hogy vegye kezébe Magyarország függetlenségének lobogóját. (Lelkes éljenzés és taps.)

Szavainak befejeztével bemutatott képviselőtársait s midőn *Kaás* Ivorra mutatott és szavakkal: „Bemutatom *Kaás* Ivor bárót, a legifjabb képviselőt!” a nép zúgó éljenzése s Eljen a néppárt! kiáltások reszketették meg a levegőt. A bemutatások után *Rátkey* László lépett előtérbe s ilyformán beszélt:

En is eljöttem — ugymond — a mai ünnepségre és megindokolom ez eljövetelem. Keves mágnás van az országban, akinek gondolatával, cselekvésével egyetértenék. De ma egybeforr a szívünk gróf *Zichy* Jenővel, az országot meg kell menteni a megaláztatástól. Soha nemzetet nyelvében, büszkeségében, becsületében úgy meg nem szegyenítették, mint bennünket. A magyar nem jó katona, azt mondják, a melyet már a Hadur által küldött karddal fegyverviselővé avatott a Gondviselés, a magyar, mely már évszázadok óta védelmezi a Habsburgok trónját, a magyar, a mely a 48-as dicső csatákat végig vívta, nem jó katona. Új terheket akarnak rakni a nemzet vállaira, ezt nem engedheti meg a kisebbség, nem engedheti, hogy törvény legyen ebből a javaslatból. A fánák, hogy megállhasson és nehessen, televény talajra van szüksége. A függetlenségi pártnak, hogy nagy céljait elérhesse, nemzet kell; kell, hogy milliók mondják, menjetek előre. Ide jöttünk kérdezni önöktől, menjünk-e előre? A függetlenségi párt meggyarapodva gróf *Zichy* Jenővel, nem fogja tűrni, hogy a nemzetet újból megterheljék. Isten úgy segélyen bennünket, hogy nem fogjuk tűrni. (Zajos éljenzés.)

Aliig hangzottak el *Rátkey* szavai, sűrűn hangzanak fel a kiáltások: Halljuk *Kaás* Ivort! Halljuk a néppárti képviselőt! *Kaás* Ivor báró engedve a közökhajnak levett kalappal üdvözli a népet, majd *Zichy* Jenőhöz fordulva kezdte beszédét:

Tisztelt poldártársaim! Kedves barátom! A néppárt tagja vagyok, mint annak a küldöttje jöttem el. Együtt küzdöttem veled barátom, hosszú évek óta, huszonnyolc év óta ellenzéki voltam minden kormányban, Tiszának, Wekerlének, Bánffyának, ellenzéki vagyok Széll Kálmánnak is. Hűségesen elkísértelek téged és Apponyit a szabadelvű klub ajtajáig, de nem mentem be. (Zajos éljenzés. Eljen a néppárt!) Te bementél, de ki is jöttél (Eljenzés.) és most, ha nem is egy párt, de mégis együtt küzdünk. Egyforma eszmékért, egy igazságért. Azzal a becsülettel, melyből te nem adtál fel semmit sem. Mi nem alkuszunk meg a miniszterekkel. Elég volt egy fuzió. Mi mindig kételkedve néztük az ő dolgait s láttuk, hogy a kiegyezésben is kiszolgáltatta a nemzet érdekeit az osztrák molochnak, a melynek koldusai vagyunk. *A néppárt küzd a katonai törvényjavaslat ellen, mely milliókra menő áldozatot követel. Küzd a kétéves katonai szolgálattal! (Eljenzés.) Küzd az általános választói jogért, illetve ezen jognak minél szélesebb körű kiterjesztéséért! (Eljen a néppárt!)*

Minket csak arra tart alkalmasnak a szomszéd állam, hogy örököszen fizessünk. Áldozunk az osztrák-magyar állameszméért és a mi népünk összeroskát a terhek alatt, kivándorol. Ennek dacára még mindig nem térnek észre a hatalom bírálóit. Amde ha olyan férfiak gyarapodik az ellenzék tábora, — a hol mi, ha nem is egy

sorban küzdünk — mint *Zichy* Jenő gróf, úgy remélem, hogy eredményre vezet a küzdelem. (Hosszantartó éljenzés.)

Kaás Ivor bárónak lelke mélyéből fakadó szavai nagy hatást keltek s a szűnni nem akaró taps és éljenzés jelezte, hogy politikai meggyőződésével nem egyedül állott városunk választó polgárai között.

Még e beszéd hatása alatt állt a hallgatóság, midőn *Szluha* István képviselő kurtán, de annál magyarosabban kikelt a katonai javaslatok ellen, szidta a németet s figyelmeztette a választókat, hogy a botnak két vége van s itt volna már az ideje, hogy ne csak a mi hátunkon táncoljon, legyen része benne az osztráknak is.

Ezután dr. *Saára* Gyula ügvről a függetlenségi párt elnöke fejezte ki a polgárok köszönetét a beszámolóért. Sajnálja, hogy nem vállalkozott e szép szerepre a régi pártból senki sem s szerencsésnek valja magát, hogy ő mint az egykori ellenfél vezére, tolmácsolhatja a polgárság igaz szeretetét és rokonszenvét.

Végül *Zichy* Jenő gróf megköszönte a polgárság türelmét s újból Isten hozád-ot mond választóinak.

A függetlenségi körben.

D. u. 3 órákor *Zichy* Jenő gróf megjelent a függetlenségi pártkörben, hogy köszönetet mondjon az üdvözlő táviratért. Itt dr. *Saára* Gyula elnök üdvözölte a vendégeket, mire *Zichy* Jenő gróf megerősítette a délelőtt mondottakat s kijelentette, hogy a haza üdve s java legeg szeme előtt s ezért halad tovább a megkezdett uton.

Rátkey László lelkes, szép beszédben az iparosokat ajánlja továbbra is a gróf figyelmébe s örül, hogy azok sorában találja *Zichy*-t, a kik a nemzet igazáért küzdenek.

Kenessey Gyula az ez alkalommal megjelent képviselőket üdvözli s köszönetet mond fáradozásukért, melylyel ismét a függetlenségi lobogónak szereztek dicsőséget.

Barabás Béla a párt üdvözletét tolmácsolja s szépen konstruált beszédében a jelenlévők lelkesedéséért mond köszönetet.

Végül *Erdőssy* Bódog cist. tanár újból üdvözli a grótot, üdvözli a képviselőket s köszönetet mond a jóügy érdekében kifejtett munkásságért.

ÜJDONSÁGOK.

— **Egyházmegyei hírek.** A mint hiteles forrásból értesülünk, az egyházmegyében a következő változások várhatók: *Toman* Antal belvárosi segédlelkész Csóóra adminisztrátornak, *Csics* István nagyerkáti s. lelkes hasonló minőségben Székesfehérvárra a felsővárosi plebániára, *Felber* Géza a belvárosba, *Szabó* János dunapenteleai s. lelkes Nagy-Perkátára és *Andriszék* János gyúri helyettes plebános Dunapentelére helyeztetnek.

— **Estkülv.** *Schramm* Ede budapesti lakos tegnap d. e. 11 órákor vezette oltárhoz a helybeli székesgyházban özv. *Ébner* Jánosné szép es kedves leányát, Ilonkát. Násznapok voltak: *Kökner* József és *Pfenn* István.

— **Szövetkezeti közgyűlés.** A *Székesfehérvári keresztény fogvasztási szövetkezet* vasárnap d. u. 3 órákor tartotta rendes évi közgyűlését. A tagok érdeklődése meglepően nagy volt s teljesen megtöltötték a kath. kör nagy termét. A megnyitót k. *Horváth* István plebános, a szövetkezet elnöke tartotta, magvas, lelkes szavakkal festette a szövetkezetek óriási fontosságát, a missziót, a melyet a szövetkezetek betöltenek. A szövetkezeti eszme nem támadás, hanem jogos védelme a kis embernek. Utalt arra a nagy hódításra, a melyet a szövetkezeti eszme a külföldön megtett s emeltyű lett a gazdasági kérdések megoldásánál; kitartásra serkentette a tagokat, hogy a szövetkezeti eszmeinek rendíthetlen bajnokai legyenek, a miben az elmúlt év szép eredménye is csak buzdíthatja őket.

Az elnök sürgős ügyben távozván, helyét *Streit* Ferencz alelnök foglalta el. Főelővasta az igazgatói jelentést, örömmel konstatalván a szöv. bolt virágzó működését. Tudomásul hozta azt is, hogy a szövetkezeti bolt, a jövő hónapban, ha

valami rendkívüli akadály föl nem merül, elfoglalja a központi kath. egyleti házbán levő új helyiséget, amely tágasabb levén, sokkal jobban megfelel a mindinkább emelkedő forgalomnak. — A napi biztosí. intézményt az igazgatóság a fölmerülő nehézségek miatt nem javasolja, de nem is tartja szükségesnek. Majd fölolvassa az évi mérleget, a melynek értelmében a tiszta nyereség a múlt évben 775 kor. és 43 fillére rug (Lelkes éjlenés). Az igazgatóság azt indítványozza, hogy a részvényenkint (10 kor.) 1 kor.-ra rugó nyereséget ne osszák fel, hanem csatolják a tartalék tőkéhez. Egyhangú helyeslés és éjlenés volt rája a válasz. Örömmel konstatáljuk ezt, mert népünk érettségének nyilvánvaló jele ez. 1 kor. egy embernek nem segítség, de százaktól összegyűjtve hatalmas fegyver, mely a szövetkezeti eszmét diadalmas útjára vezeti.

Ezután egy nagyszerű jelenet következett: Alelnök bejelenti, hogy Kálmán József zámoicy-utcai lakos a házában levő bolthelyiséget két esztendőre átengedi a szövetkezet céljaira a végből, hogy ott minél előbb fiók-szövetkezeti bolt létesüljön. Ime! a keresztény felebaráti szeretet hódítása! Ime! a szövetkezeti eszme diadala! a mely egyes embert is ily óriási áldozatra képesít! Dörgő éjlenés volt a felelet a szép tette. Többek föl-szólalása után aláírási ívet fognak körözní, hogy a fiók-szövetkezet fölállítására szükséges részvények mielőbb összegyűjtsenek. A felsővárost esetleg a többi városrészek is segíteni fogják. — Károlyi József tag indítványában a napibiztosi állások szervezését óhajtja, a melyre — a közgyűlés határozata folytán — aláírási ív bocsátott ki. Másik indítványában pedig egy keresztény hitelszövetkezet felállítását pendítette meg, hogy a kis emberek anyagi bajain így is mennél nagyobb mérvben segíthessenek. Indítványt éjlenéssel fogadta a közgyűlés és egy bizottságot küldött ki a részletek megbeszélése céljából. Az ülés 5 órakor ért véget.

— **Dr. Vizteleki — vád alatt.** A helybeli törvényszék vádtafácsa (elnök: Kecán Izidor, előadó: Chapó Gyula, szavazóbíró: Siposs Sándor, a vádhatóságot Námessy altágyész képviselte, védő dr. Steiner Jákó ügyvéd) f. hó 16-án tartott ülésén dr. **Vizteleki** Frigyes járásorvost megvesztegetés büntette címén vád alá helyezte. A vádhatározatot a törvényszék átteszi az alispánhoz, a ki ez alapon dr. Viztelekit felfüggeszti állásától.

— **Gazdabál . . .** valahol Arkádia egyik bájós ciprusligetében, üde mohával párnázott gyepepon üldögél Thália, a színészet pajzán kedvű művésze. Durczás szemérmességgel igazítja meg lenge ruháját, úgy hogy szoborszép lábának még rózsás körmőcskét is elföldi vele, azután rákönyököl a puha gyepeoldalra, állat tenyerébe fekteti és mozdulatlan marad. Arca szomorú, mintha Niobe fájdalma ült volna a lolkére.

Most lassan-lassan erősülő, ritmikus zene pajzán ütemei verik föl a nyugalmas csöndet: fúrgelábú Terpsichore, a tánc művésze lejt erre, kisérőjének, egy hunyorgós szemű faunnak boldond szipa után ringatva gyönyörű alakját. A mint a szomorkodót megpillantja, szeretetteljes részvét lopózik arcocskájára és míg a ravasz faun egy ügyes futamall szomorú melódiába csapva dramoletté igyekszik a hármas jelenést átvarázsolni, ő odalebben a búsongóhoz:

— Mi bánt, én jó testvérem?

— Búcsúzik az életkedvem. A hieim száma ijesztően fogy.

— A' biz nagy baj, édesem. De hát mi ennek az oka?

— A papjaim, a papnőim. Nem irántam való hívő buzgalomból áldoznak már nekem, hanem azért, mert pénzelnék belőle. Nem az erkölcsöt prédikálják immár, hanem a legbotorabb erkölcsötelenéget. Kinek tetszik az ilyen? Avagy ha mégis találkozónak ilyenek, ilyen hívőkre nincs szükségem; megtagadom őket, amint hogy megtagadom a helyes utról letért papjaimat és papnőimet is, akik templomaimban tisztán a saját önző céljaiknak élnek és teljesen megfelelnek arról, hogy a művészet csak akkor, csak addig művészet, míg a szépnék és nemesnek rajongó kultusza az egyedüli mozgató ereje. Nem! én szeretem őket többé; finomlelkű, jóerkölcsű nívem előtt becsapták a saját templomaim kapuit.

A kis Terpsichorének pajzán gondolata támad:

— Addsa nekem egy estére valamelyik templomodot, jó testvér, és én becsalogatom megint a te jó hieivedt.

— Szivesen. Bár tudom, hogy a te kedvéért fölöttik majd meg. Bár tudom, hogy ezzel őket az én pártomra visza nem hódítod, mégis odadom neked testvéri szeretetből egy estére — mondjuk szombatra — a székesfehérvári templomodot, ez újabban már ügyis óriási labirinthus az ottani hieim csekély számához mérve.

Es megindul a munka lázas szorgalommal, mely a puritán külsejű templomot tünderpalotává varázsolja, és megindul a hatalmas áradat, mely most már a kis Terpsichore kedvéért a tünderpalotának minden talpalatnyi helyét angyalarcu leánykakkal, mosolygó mamákkal, jökdéví papákkal tölti meg, és megszólal a búhángs muzsika, mely táncrapertíti az angyalarcu leánykakat, tüzes tekintetű asszonykakat és édes boldogságra ringatja az ifju sziveket . . .

Fényes szép mulatság volt a szombati gazdabál, amely városunk társadalmi életében egyike a folyó esztendő legnagyobb eseményeinek. Legtovább fogják azonban az emléket megőrizni azok, akik legkevésbé látszottak észrevenni, a foyernek miniatűrre tétl kertté való átalakítását, a fölemelt és pazarul díszített nézőteret, a ragyogó ivlámpákat, a remek kosztümöket stb., akik úgy élték át az éjszakát, mint egy édes álomot: ifju hölgyeink; no meg a karzat, amely bámulattal gyönyörködött az ékes panoramában.

Fél tíz óra tájon a lady patronesse-ek szobájából kiinduló imponáns menet jelezte a bál kezdetét. A fölvonulás a következő sorban történt: gróf Cziráky Antalné (kisérője: gróf Széchenyi Viktor), gróf Széchenyi Viktorné (báró Puthon Lajos), gróf Sirróné (báró Bothmer Árpád), báró Fiáth Pálné (Námessy János), Gaudernack Józsefné (dr. Fiáth György), Huszár Ágostné (Koller Pál), Havranek Józsefné (Rómay Béla), Molnár Béláné (Knecht Ferenc), Wertheim Arminné (dr. Vértessy Géza), Szluha Istvánné, (K. Nagy Dezső), dr. Paizs Gyuláné (Krécsy Miklós), Koller Pálné (dr. Korniss Zoltán), Cziráky Margit grófnő (Kenessey László), Fiáth lí báróné, (ifj. Fiáth Imre), Molnár Málné (dr. Kecán Livius), Molnár Juliska (Holly Béla), Podmaniczky Elma báróné (Jankovich Bésán Endre), Sirróné Constance grófnő (ifj. Jankovich Aladár), Szluha Irén (Kalteneckert Viktor), Wertheim Juliska (ifj. Havranek József).

A város és megye notabilitásai szép számban voltak képviselve, élükön br. Fiáth Pál főispánnal, gróf Zichy Jenő orsz. képviselővel és Havranek József polgármester, kir. tanácsossal.

A kölgvek általános névjegyzékét — néhány elcselt toletle leírásával a következőkben adjuk:

Adametz Giza és Vilma, br. Bothmer Árpádné, Bernriederné (lila duchesse), Bernrieder Magda és Mici, Bélyi Irén (piros-fehér), Balogh Jolán (zöld selyem), Balogh Ferenczné, Báró Jenőné (rózsaszín brokát crepe de chine dísszel, dr. Borchert Jenőné, Bernolák Irén, Bábél Maritta (Sárossd. Fehér selyem primula dísszel, himzett gázzal beszonva), Csapó Annus, gróf Cziráky Marie, (rózsaszín selyem, ezüst flitter dísz), Csitári nővérek, Dedinszky Olga és Afra, Dieballa Györgyné, Dieballa Erzsike, (fehér crepe point lace), Deutsch Ignácné és lánya, dr. Eisenbarth Károlyné, Emmerth Mariska (fehér selyem csipke-behuzattal és csillám dísszel), ifj. Eisenbarth Ágostonné, br. Fiáth Pálné (halvány lila duchesse, prém és csipke), br. Fiáth like (fehér crepe, millefleur-szalagos), özv. Fleischer Antónia (fehér selyem, gáz bevonattal), Fittler Lujza (sárga selyem csipke áthuzattal), dr. Faludi Miksané, dr. Fanta Adolfné, dr. Fiáth Györgyné, (fehér selyem, fehér mousselin de soie, aranydísz), özv. Felmayer Kné. Gaudernack Józsefné, Gáspár Károlyné, Grundböck Gizella (zöld selyem, till átvonattal, csillámdísszel), Gebhardt Bódogné (fehér selyem fekete point lace), Gebhardt Irma, Grünfeld Pálné, Gabrielli Károlyné (Lepsény), Gabrielli Ilonka (kék selyem, gáz bevonattal), Huszár Dezsőné (fehér crepe desoie csipkedísz), Huszár Aladárné (fehér crepe de chine csipke és virágdísz), Huszár Ágostonné (sötétkék moirée antique, fekete jette dísz), Helgay Jenőné, Hardy Doci és Mártha (fehér tafetas, festés), özv. Hauptmann Ambrusné, Hardy Antalné (lila, fekete csipke áthuzat), Hermann Edéné, Hübner Károlyné, Havranek Józsefné, Juth Istvánné, Koller Tivadarné (fehér brokát, arany és krepp), Kovács Károlyné, Kovács Erzsike és Ilonka (fehér selyem, till és virágdísszel), dr. Kégl Károlyné, Kégl Paula, Kenessey Margit (fehér gaze), Kohn Adolfné, Klöcker Józsefné, Keresztes Zsigmondné, Keresztes Annuska, Kunoss Gyuláné, Kalmár Lászlóné, Kalmár Rózsa, Kalmár Emmus, Leéb Erzsike, Molnár Béláné, (fekete selyem) Molnár Amália, Molnár Juliska, gr. Meerweldtné, (kék selyem) Majoros Istvánné, és leánya, özv. Meszlényi Lajosné, (fekete csipke) Meszlényi Rózsika, Meszlényi Benccéné, Meszlényi Mimi, Mihajlovits N. né, Matekovich Lajosné (sárga duchesse, fekete selyem, liberty, rózsaszín szektű áttetszéssel), Mayerhoffer Ferencné, Meran grófné (halvány zöld selyem krepp) Mikóvich Erzsike és Irma, Nagy Pálné, dr. Paizs Gyuláné (fehér mousselin de soie prémel), Pollet N. né, Pellet Gizike, Pollaschek Albiné (fekete duchesse, csipke átvonással), br. Podmaniczky Elma (rózsaszín selyem), Pollaschek Annus (fehér selyem crepe de chinél és arannyal), Plossék Ferencné, báró Puchner Emilné (himzett mousselin de soie, ccoué) Plossék Margit (fehér gaze), Piffl Istvánné, Rupperecht Henrikné, Révy Emmy és Gizi, Réz Istvánné, Réce Bella, Koszberger Ilona, Reinitz Lipótné, Reinitz Katinka, Szluha Istvánné (chine brokát prém és csipkedísz), A. Salamon Valéria, gr. Széchenyi Viktorné (fehér selyem crepe de chine és csipke), Simor Jánosné (Zala m.), gróf Sirróné (fekete duchesse), Simor Mariska és Erzi, Szabó Elemérné, Say Ferencné, gróf Sirróné Constance (rózsaszín, fehér crepe dísz), dr. Steiner Jákóné (tengerzöld selyem flitter-dísz), Szluha Irén (rózsaszín, flitter-dísz), Siposs Gyuláné, Sárkány Ferencné, Sárkány Mariska (kerám selyem), Szántó Erzsike (kék pongee, fehér applikációval), Tóth Aladárné, Tóth Istvánné, Tóth Laura, Tóth Diána (mousselin de soie, himzés fehér taft), Tantossy Irén, Tamássy Kálmáné, Trautwein Juliska (fehér duchesse), Tóth Gézánné, özv. Udvardy Jánosné, Udvardi Szalomé, Wertheim Arminné (lila selyem), Wertheim Juliska (fehér selyem), Wertheim Imréné, Vértessy Józsefné, Vértessy Matild (fehér mousselin de soie fodrokkal), Wildenauer Jánosné, Weber Józsa, Vörös Szilárdné, ifj. gr. Zichy Jánosné, Zsigray Sandorné, Zsigray Gizike (világoskék selyem, gazzal áthúzza.)

A Gazdabál alkalmából a „Fejérmegyei gazdasági egyesület” javára felhuzott szivek voltak: Paizs Gyuláné (Rács-Almás) és Szluha István (Sz-Ivan) 100 100 k., báró Fiáth Pál 75 k., Huszár Ágoston, báró Mandorff Gézánné (K. Velence), Molnár Béláné, Wertheim Arminné 50—50 k., ifj. gróf Zichy Jánosné (N.-Lang) 25 k., gróf Széchenyi Viktorné (Sarpentele) 25 k., özv. Meszlényi Fiáth Maria, id. gróf Zichy János (N.-Lang) 20—20 k., Schwarcz Lázár (Sz-Batyan) 12 k., dr. Fiáth György, Hollosy Ernő (Baracska), Kenessey Kálmán (K. Nyék), Lukács Lajos, Marosvicsky Viktor (Bodajk), ifj. Pásztor Sándor, Szegedy Marich Julia, Süts Sándor (Aba), gróf Zichy Jenő 10—10 k., Benárdet László (Óttka), Adametz Gyula (Tápe), Hardy Antal (Czece), Simor János (Vigand) 8—8 k., Bernrieder József, báró Inky József, gróf Jankovich Tivadár, gróf Jankovich Aladár, gróf Jankovich Endre, gróf Nadassy Tamás, Tallian Andor (Somogy), Veréb Végő István (Veréb) 5—5 k., kiknek ez uton fejezi ki köszönetét a „Gazdabál” rendező bizottsága.

— **Pótvásár.** Az enyingi pótvásárt a miniszter március hó 23-ára engedélyezte.

Sikkasztó ügyvéd.

(k) **Kovács Endre** moiré ügyvéd neve már nem ismeretlen olvasóink előtt. Képviselő jelöltje volt a legutóbbi választás alkalmával a bodajki választó kerületnek, egy váratlan fordulat azonban visszavonásra bírta a nem minden remény nélküli jelöltet, kiadta kezéből a 46-as lobogót s az ellenfél győzelmé az által kétségtelemné tétetet. Beavatottak állítása szerint a moiré takarékpénztár műve a meghatárlás s a meghatárlás titka a jelölt rendezetlen anyagi viszonyaiaban volt kereshető. Ha itt még vége szakadt volna a kétes ügynek, napirendre térhetünk volna felette, mert nem tarthatunk volna sem első, sem utolsó esetnek.

a pénz kényszerítő hatalmát az elvek nagy harcában.

A választás lezajlásával a nagyhatalmi polcra jutott takarékpénztár háttér fordított Kovács Endre ügyvédnek, a kire nézve ez egy cséppet sem volt kellemes dolog. Boszura gondolt. Lapot indított tisztán csak azért, hogy leleplezze a takarékpénztár üzemleit. Még is jelent a lapból egy szám a takarékpénztár ellen irányítva. A válasz nem késett. Falragaszok hirdették, hogy a kinek lábát szorítja a csizma, ne álljon fel táncra s kijelenti, hogy olyan emberrel, mint Kovács ügyvéd, a ki az ügyfelek pénzeit jogtalanul visszartartja, polemiba nem bocsájtkozik. De hát végre is mindkét félnek vaj volt a fején, kikerülték az igazság napját, kölcsönösen szerencsémű nyilatkozattal fegyverbarátságot kötöttek.

Annak idején részletesen foglalkoztunk az ügyvel, erős igazságokat dobunk a nyilvánosság elé, s mert hallgatás volt a válasz, ez igazolja legjobban a felhozott tények valódiságát. A nép érdekében, közérdekű emeltünk akkor szót s ez az, a mi ismét kezünkbe adja az újságírói tollat.

Az eset a következő: Még 1901-ben történt. Csurgó községben kiadották, hogy egy ottani ház nyilvános árverésen el fog adni. Laki György csurgói lakos szeretett volna a ház tulajdonosa lenni s a maga együgyűségében mások tanácsát kérte ki. Mivel pedig a kiskoru tulajdonosok nevében az eladáshoz szükséges gyámhatósági engedélyt hallomás szerint Kovács Endre ügyvéd eszközölte ki, Laki György őt kereste fel első sorban, hogy a vételár iránt tájékozódást szerezzen. Jóhiszeműleg lépte át a szegény, tanulatlan földmives az ügyvéd küszöbét s becsapódott. Laki állítása szerint Kovács ügyvéd neki a házat — bár ehhez joga nem volt — formálter eladta 1100 forintért s ő eladván saját kis vaskóját még 1901-ben 300 frt vételért az ügyvéd kezéhez fejtette. Később Kovács be is küldte kliensét az árvaszékhez, hogy sürgesse meg a dolgot, itt azonban mit sem tudtak róla. Később derült ki a turpisság, a kérdéses házat 1902. évi április 17-én nyilvános árverésen 1241 frtért Tóth Imre csurgói lakos vette meg. Laki ekkor tért észre, követelte a pénzt, de hiába. Végre is nagynehezen 150 frtot megkapott s a másik 150 frtra még most is vár. Panaszot emelt az ügyvédi kamaránál. S mert a kamara felhívására Kovács ügyvéd nem adott igazoló nyilatkozatot, a fegyelmi bíróság áttette a panaszt a törvényszékhez. Kovács ügyvéd a törvényszék előtt sem igazolta eljárását, mire a jogtalanul visszartartott pénz kifizetésére köteleztették. A törvényszék határozata, mely ezt az ügyet teljes világtársa helyezi, a következő:

8106.

P. 1902.

Ő Felőge a Király nevében!

A székesfehérvári kir. törvényszék, Laki György csurgói lakosnak Kovács Endre moóri ügyvéd ellen, pénz visszartartása miatt 7816/P. 1902. szám alatt indított panaszos ügyében alulírt napon következőleg

Határozott:

Kovács Endre moóri ügyvédet végrehajtás terhével kötelezi, hogy 300 korona tőkét s ennek 1902. évi március 6-tól járó 5% kamatát és 8 korona utánjárási költséget Laki György panaszosnak 15 nap alatt kifizessen.

Eltrendeli egyszersmind, hogy ezen határozat jogérvényességéig történt juttasa után az iratok a kir. törvényszék büntető osztályához átküldessenek s a székesfehérvári ügyvédi kamarával a határozat közöltesse.

Indokok:

Kovács Endre ügyvéd a vizsgálatra szabályszerűen történt idézete dacára meg nem jelent s így a panaszos állítására nézve, beismertében levő panaszolt félnek tekintendő annál is inkább: mert a panaszos állítását a Kovács Endre ügyvédtől sajátkezűleg írt és aláírt A) alatti eredeti elismervény is támogatja: e szerint pedig Kovács Endre Laki Györgyötől 1901. évi december hó 23-dik napján 150

frt. = 300 koronát, 1901. évi december 27-én pedig ismét 150 frt. = 300 koronát, összesen 600 koronát azon czélból vett át, hogy azt a Borsos István-féle ház vételére fordítsa.

Kovács Endre ügyvéd azonban a reá bízott ügyben, hogy valamely sikeres lépést tett, avagy a reá bízott pénzt rendelkezésére fordította volna, az ügyvédi kamarához 1911. III. 1902. szám alatt beadott nyilatkozatában maga sem állítja: azért a neki átadott pénzeszközökben maga sem állítja: tartalma szerint tartozott volna panaszosnak régen visszaadni. E helyett Kovács Endre ügyvéd a 600 koronából csupán 300 koronát adott vissza folyó évi március 6-án panaszosnak, a pénz felét 300 koronát pedig maig is magánál tartja.

Ugyanazért Kovács Endre ügyvédet a 300 korona tökének visszafizetésére kötelezni kellett. De el kellett marasztalni őt a 300 koronának folyó évi március 6-tól járó törvényes kamataiban is; mert Kovács Endrének azon ténye, hogy azon napon a 600 koronából 300 koronát ügyfelének visszaadott, azon bizonyíték meríthető, hogy akkor panaszolt ügyvéd már a reá bízott ügynek sikere való vitelét maga sem hitte s így a pénznek felét folyó évi március 6. óta jogtalanul, sőt rosszhiszeműleg tartja vissza s használja.

Ezen eljárásra a panaszolt ügyvéd rosszhiszemű ténye szolgáltatott okot: azért őt a panaszosnak méltatlanul okozott utánjárási költségek viselésére is kötelezni kellett.

Kovács Endre azon eszelkényében, hogy a 300 koronát folyó évi március 6. óta visszartartja, a kir. törvényszék a sikasztásnak es az ügyvéd tisztességgel össze nem férő fegyelmi eset jelenéséget látja fenforogni: azért az 1874. 34. t. cz. 48. és 68. §. rendelkezéséhez képest határozta el, hogy az iratok a büntető bíróságok átküldessenek s az illetékes fegyelmi hatóság értesítsék.

Székesfehérvárott, 1902. évi december hó 4-én.

A kir. törvényszék.

Daróczy s. k.

elnök.

P. H.

Schleicher s. k.

jegyző.

Kovács Endre ügyvéd ezt az ítéletet megfélebbzte. Nem ismerjük a felebbezés indokait, azt hisszük azonban, a felebbezés célja nem egyéb, mint elodázása az ügynek. Nem kell kommentárt fűznünk a "enti ítélethez", a mely eléggé dokumentálja, hogy némely ember az ügyvédi diplomát is arra használja fel, hogy másoknak kárt okozzon. Mégis csak nagyfokú leletlenség kell ahhoz, hogy egy ügyvéd visszaéljen az egyszerű, tanulatlan nép együgyűségével, őszinte bizalmával s megkárosítsa, az utolsó garasától fossza meg azt, a ki hozzá őszinte tisztelettel, tanácsért kopogtat be.

Elmondtuk pedig ezeket azért, hogy óvjuk, visszatartsuk a népet a szalontyárokotól és diplomás leletlenségtől. A többi — bár elég késeedelnesen — intézze el a törvény szigora.

SZINHÁZ.

Antiquitates literariae hungaricae.

(A magyar irodalom régiségei.)

Milyen találó címe lenne ez a Kunhegyi igazgató újabb műsorának. Igazán magasztos látvány, a mint a régi, de szép, ugy az újabb, de elkopott darabokat az ügytelenség retortájában megvedleni látjuk. De ugy kell nekik. A régi überciger rossz überciger. Csak egy a bőkenő: néha azok húzzák le, a kik nem tudnak jobbat adni helyette.

Vasárnap, febr. 15. d. u.

Svithákok. (Nehogy valaki magára értse! Ez a darab címe.) Többszörös kárbaveszett kifogás után megtudtuk érteni végre azt a magasztos színészleifogást, hogy a délutáni előadás, csak paródia. Ennek okáért ne is tessék ezt megszólalni kritikuss urak, sőt helyesen tessék, ha a délutáni kivégzésekről elmaradnak. Nem kritizáljuk hát mi sem a délutáni előadást. Nem vettük észre, hogy Kovács és Szalóki megint elcserezték a szerepeiket, nem vettük észre, hogy a két tiszt nyakigéző csizmában fűrődött (noha a svithákok az ő teljes uniformisukban szöktek meg, így hát a csizmájukat is elkötötték), nem hallottuk, hogy a korcsmáros leánya csak úgy *fejlette* a hangot, a fogadósné meg az egy szem énekszámra alatt duló pártviszályba keveredett a zenekarral, azt sem vettük észre, hogy kinek a tekintete járt folyton a páholyba pihenni, azt sem kutattuk, hogy ki tudja a szerepét (ilyen herkulési mnknát már csak nem kíván fölünk senki!), csak arra vagyunk kíváncsiak mire való hát a délutáni előadás? Ugye nemde, ezzel nevelik a közönséget? No fránya egy intézmény ő. m. a. f.

Vasárnap, febr. 15. este.

Az *ügyenélők.* (A viláért se vegye má-

gára senki, hisz ez becsületes címe a darabnak.) Margó Zelmanak (Sári) és Rajcsányi Istvánnak (Jani) józú játéka megmentette a darab közepes szintjét. Énekszámok szepen sikerültek és méltán megérdemelték a közönség nagy ovációját. A többiek közül kiemeljük Szarvasy Bonát (Eszter), Szalóki (Boros János), Szabóné (Borosné) és Dorogi (ki ez?) (2. zsandar.)

Szól.

SZERKESZTŐI ÜZENET.

Többeknek. Több hirdetés, fali- s egyéb tudósítás, punk e számból anyaghalmoz miatt maradt ki.

Eladó!

A fiskális-dűlőben egy jó termő szőlő, hajlék és pincevel eladó.

Tudakozódní lehet:

Lakatos-utca 8-ik szám alatt.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy miután a SZTUPA és HELMANN cég társaság kötelekéből kiléptem,

Könyvkötészetemet

ideiglenesen Kossuth Lajos-utca 13. sz. a. rendeztem be, hol is úgy a legegyszerűbb, mint a legdiszesebb munkák jutányosan és pontosan készíttetnek.

Május 1-én Iskola-utcaban lévő Lencz-féle házba költözöm át.

A n. é. közönség b. pártfogását kérve maradtok

mély tisztelettel

Heilmann Sándor,

könyvkötő.

Coaksz!

Alóírott légszeszgyár! igazgató-ság a legjobb minőségű sziléziai darab köszénből előállított

Coakszának

métermázsáját 4 koronáért a légszeszgyárban ajánlja.

Utalvány ugy a székesfehérvári kereskedelmi bankban, valamint a „Magyar király” szállhodával szemben levő Pollák Gusztáv és Társa helybéli cégnél és a légszeszgyárban váltható.

Székesfehérvári légszeszvilágítási társalat igazgatója:

M R Á Z V.